

Tan fàcil ens ho vols fer, Joan Ferran?

Tots els partits tenen gent desagradable, que llancen al carrer en moment de crisi, com si foren dobermans enquimerats. Joan Ferran, del PSC, en fóra un cas. Ahir parlant per a El Periódico ("What else?" que diria Clooney...) i rabiós per l'èxit de la manifestació i el canvi polític que es comença a insinuar, va afirmar que calia 'arrencar la crosta nacionalista' de TV3 i de Catalunya Ràdio. I es va permetre d'amenaçar gens veladament alguns dels professionals que hi treballen, amb què concità la indignació de tothom, llevat de Ciutadans i del PP que van tancar files ràpidament amb els socialistes. Gràcies, xicot: continua construint el front nacional (espanyol) que aviat no deixaràs ni un indecís.

Tots els partits tenen gent desagradable, que llancen al carrer en moment de crisi, com si foren dobermans enquimerats. Joan Ferran, del PSC, en fóra un cas. Ahir parlant per a El Periódico ("What else?" que diria Clooney...) i rabiós per l'èxit de la manifestació i el canvi polític que es comença a insinuar, va afirmar que calia 'arrencar la crosta nacionalista' de TV3 i de Catalunya Ràdio. I es va permetre d'amenaçar gens veladament alguns dels professionals que hi treballen, amb què concità la indignació de tothom, llevat de Ciutadans i del PP que van tancar files ràpidament amb els socialistes. Gràcies, xicot: continua construint el front nacional (espanyol) que aviat no deixaràs ni un indecís. Les coses sempre es poden dir d'una manera o d'una altra. Molts agraïm l'elegància com a sistema. Però hi ha moments que la mala educació també hi té lloc. Depèn de la gravetat de la situació, de la qualitat (o no) de l'emissor, de l'objectiu proposat, de com t'has llevat al matí, però, generalment i sobretot, depèn de la ràbia, de la malícia... I quanta i quanta en regalima aquest individu! Puc imaginar-me poques entrevistes més desafortunades que aquesta, menys encertades que aquesta, però sobretot menys preocupants que aquesta. Potser va influir-hi l'ambient, no ho sé: un periodista apropiat en el gran diari amic, o servent, menys de quaranta-vuit hores després d'una bufetada històrica al carrer, amb els nervis fets un manyoc i la poca traça habitual. Potser el tal Ferran també estava enfadat perquè El Periódico és a la venda, després d'anys i panys d'haver-lo afavorit econòmicament. Serà fotut no tenir un diari que el dia que el parlament del teu país reprova de manera pública una ministra del teu partit, per primera vegada en la història, és capaç d'obrir amb la dona de Zapatero cantant al Liceu, tan bufona ella... Potser se li va sumar nervi amb nervi. O potser algú li va ordenar de bordar més del compte per si feia escampar la boira atordidora de la manifestació. La provocació és, en tot cas, descomunal, tant que ja hi ha qui pensa que el PSC vol engegar-ho tot a dida tan aviat com siga possible. I val a dir que els indicis comencen a acumular-se: el gran Bono candidat a presidir el Congrés, segurament com a part del pacte postelectoral PP-PSOE (que ja funciona a Navarra, no ho oblidem) i els portaveus del carrer Nicaragua parlant com si foren locutors de la COPE. Tan fàcil ens ho volen fer? No és una mica massa? (PD. No vull barrejar el to irònic d'aquest article amb les coses que són realment serioses, i per això expresse, a banda, la meua solidaritat total i absoluta amb els periodistes amenaçats públicament per aquest individu, tenint en compte que, formalment, no és un qualsevol, sinó el diputat portaveu adjunt al Parlament del partit que mana a la Generalitat de Catalunya.)

5 desembre 2007

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)